

Sygn. akt II W 692/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Zmysłowska – Sołowiej

Protokolant: Magdalena Buczyńska

Przy udziale oskarżyciela: -----

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 12.06.2017r., 22.09.2017r., 09.11.2017r., 24.01.2018r.

sprawy z oskarżenia Komisariatu Policji w Serocku

przeciwko

P. S.

urodz. (...) w K.

synowi J. i M. z d. W.

obwinionego o to, że: w dniu 24.07.2016 r. o godz. 18:15 w miejscowości D. ul. (...) kierując pojazdem marki M. (...) nr rej. (...) w terenie zabudowanym jadąc z prędkością 105 km/h przekroczył prędkość o 55 km/h,

tj. o wykroczenie z art. 92a k.w.

orzeka

I. Uznaje obwinionego P. S. za winnego popełnienia zarzucanego mu we wniosku o ukaranie czynu, stanowiącego wykroczenie z art. 92a k.w. i za to na mocy art. 39 § 1 k.w. odstępuje od wymierzenia kary obwinionemu.

II. Na podstawie art. 118 § 1 k.p.s.w. i art. 3 ust. 1 Ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie II Wydział Karny z dnia 08.01.2018 r. sygn. akt II W 692/16

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 lipca 2016 roku około godziny 18.15 w miejscowości D. na ulicy (...) pełniący służbę patrolową funkcjonariusze Komendy Powiatowej Policji w L. radiowozem oznakowanym młodszy starszy sierżant D. J. i sierżant sztabowy Ł. Z. zauważyli samochód marki M. (...) nr rej. (...). D. J. przy użyciu laserowego miernika prędkości (...) 20-20 zmierzył prędkość pojazdu obwinionego. P. S. w terenie zabudowanym, gdzie obowiązuje ograniczenie prędkości do 50 km/h jechał z prędkością 105 km/h przekraczając dozwoloną prędkość o 55 km/h. Funkcjonariusz D. J. wyszedł na jezdnię i oznakowaną tarczą podał sygnał nakazujący obwinionemu zatrzymanie się w celu przeprowadzenia kontroli drogowej. P. S. zwołał i został zatrzymany do kontroli drogowej. W trakcie kontroli

P. S. stwierdził, że odmawia przyjęcia mandatu, ponieważ jechał z prędkością najwyżej 80 km/h. Obwiniony odmówił podpisania pokwitowania zatrzymania prawa jazdy. Podczas kontroli laserowy miernik prędkości (...) 20-20 posiadał aktualne świadectwo legalizacji.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie :

- częściowych wyjaśnień obwinionego P. S. (k- 12-13, 57-58)

- zeznań świadka D. J. (k 5-6,93), Ł. Z. (k. 72-73), J. S. (k.73)

- k. 1 – notatka urzędowa,
- k. 2 – świadectwo legalizacji,
- k. 77 – informacja z ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego,
- k. 97 – projekt organizacji ruchu,

Obwiniony P. S. ma 38 lata, ma wykształcenie wyższe z zawodu jest magistrem ochrony środowiska, jest żonaty, ma 1 dziecko, prowadzi własną działalność gospodarczą i z tego tytułu osiąga dochód w kwocie 5000-6000 złotych brutto miesięcznie, jest współwłaścicielem domu o powierzchni 140 m. kw. oraz mieszkania o pow. 46 m.kw. i 2 samochodów, nie był karany, nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo, nie był karany a wykroczenia.

P. S. został obwiniony o popełnienie wykroczenia z art. 92a k.w.

Obwiniony P. S. nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że w dniu zdarzenia jechał swoim samochodem w kolumnie pojazdów. Postanowił je wyprzedzić. Wskazał, że w trakcie manewru zobaczył przed sobą tablicę informującą iż rozpoczyna się obszar zabudowany. Wskazał, że jechał wówczas z prędkością około 80 km/h a następnie zakończył manewr wyprzedzania i przez znakiem obszar zabudowany zwolnił do prędkości około 60 km/h. Wskazał, że w dniu zdarzenia jechał z żoną i dzieckiem. Podał, że żona źle się czuła była w trakcie leczenia chemią bo chorowała na nowotwór piersi więc był zdenerwowany jej stanem i chciał jak najszybciej zawieźć ją do lekarza i podać odpowiednie leki. Podał, że nawet podczas kontroli policjant chciał wezwać karetkę pogotowia, bo jego żona J. S. tak źle się wówczas czuła. Podał, że był bardzo zdenerwowany całą sytuacją. Przyznał, że podczas kontroli funkcjonariusz podszedł i pokazał mu odczyt prędkości na laserowym mierniku, który wskazał 105 km/h ale nie pokazał mu czasu wykonania tego pomiaru. Obwiniony przyznał, że przed zatrzymaniem widział stojący radiowóz i funkcjonariuszy, którzy wykonali pomiar z odległości około 150 metrów. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego w zakresie w jakim nie przyznał się do zarzucanego mu wykroczenia albowiem w tym zakresie są one nielogiczne, sprzeczne z zeznaniami świadków Ł. Z. i D. J. oraz w ocenie Sądu stanowią jego linie obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności za popełnione wykroczenie. Należy zauważyć, że obwiniony defacto przyznał, że przed zatrzymaniem do kontroli drogowej wyprzedzał inny pojazd i będąc przekonany, iż znajduje się w obszarze niezabudowanym jechał z prędkością co najmniej 80 km/h. Należy jednak zauważyć, że obwiniony jadąc ulica (...) w miejscowości D. cały czas od miejscowości I. znajdował się w obszarze zabudowanym, a znak który w jego opinii rozpoczynał obszar zabudowany był w istocie jedynie jego przypomnieniem. Sąd dał wiarę jego wyjaśnieniom w części w jakiej opisał, iż przed zatrzymaniem wyprzedzał z prędkością około 80 km/h i przekroczył prędkość dozwoloną w obszarze zabudowanym albowiem był przekonany, że jego początek wyznacza znak oraz opisał przebieg kontroli i fakt iż zostało zatrzymane prawo jazdy za przekroczenie prędkości. W tym zakresie jego wyjaśnienia są zgodne z zeznaniami przesłuchanych w sprawie świadków, którym Sąd dał wiarę. W pozostałym zakresie, Sąd uznał je za niewiarygodne, nielogiczne i sprzeczne z zebrany w sprawie materiałem dowodowym tj. zeznaniami świadków Ł. Z. i D. J., którym Sąd dał wiarę.

Świadkowie Ł. Z. i D. J. zgodnie zeznali, że w czasie pełnienia służby patrolowej w miejscowości D. na trasie nr (...) zauważyli nadjeżdżający od strony I. pojazd marki M.. D. J. laserowym miernikiem prędkości po dokonany pomiarze z odległości około 150 metrów ustalił, że porusza się on z prędkością 105 km/h w obszarze zabudowanym. Wyszedł na

jezdnię i dał sygnał do zatrzymania się. Podał, że w trakcie kontroli ustalono, że kierowcą pojazdu był obwiniony P. S., który podczas przeprowadzanych czynności był bardzo zdenerwowany i krzyczał. Po przeprowadzeniu rutynowej kontroli D. J. poinformował obwinionego, że z uwagi na przekroczenie prędkości o 55 km/h w obszarze zabudowanym gdzie obowiązuje prędkość dozwolona 50 km/h zostaje mu zatrzymane prawo jazdy. Obwiniony odmówił podpisania protokołu zatrzymania prawa jazdy. Świadkowie wskazali, że przed rozpoczęciem służby rutynowo kalibrują laserowy miernik prędkości a podczas kontroli okazują pomiar zatrzymanym kierowcom. Laserowy miernik w momencie kontroli miał aktualne świadectwo legalizacji a ponadto prowadzona jest rejestr urządzenia, gdzie wpisywane są poszczególne pomiary oraz miejsce pełnionej służby. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków albowiem są one logiczne wzajemnie się uzupełniają z innymi dowodami zebranymi w sprawie tj świadectwo legalizacji, projekt organizacji ruchu oraz częściowo wyjaśnieniami obwinionego oraz nie zawierają one istotnych sprzeczności, by były w stanie podważyć zaufanie Sądu, co do szczerości tych zeznań. Świadkowie w sposób spójny i konsekwentny zrelacjonowali przebieg i okoliczności związane ze zderzeniem.

Świadek J. S. podała, że kiedy wracali z działki za S. w miejscowości D. zostali zatrzymani do kontroli drogowej. Podała, że przed zatrzymaniem jej mąż P. S. wyprzedzał inny pojazd. Wskazała, że po wyprzedzeniu pojazdu jej mąż musiał hamować bo zauważył znak obszar zabudowany a przy nim stał patrol policji. Wskazała, że podczas zdarzenia źle się czuła miała mdłości i duszności bo przechodziła chemioterapię.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka albowiem są one spójne, precyzyjne i logiczne. Zauważyć jednak należy że J. S. wskazała, że w czasie jazdy źle się czuła miała mdłości trudno zatem uznać, że przez całą drogę śledziła prędkość z jaką jechał jej mąż tym bardziej, że siedziała z tyłu.

Sąd obdarzył wiarą dowody z dokumentów, w tym dokument w postaci projektu organizacji ruchu na drodze DK (...) w miejscowości D., z którego wynika, że na odcinku drogi od miejscowości I. do miejscowości D. wyznaczony jest nieprzerwanie obszar zabudowany. Zebrane w sprawie dokumenty gdyż zostały sporządzone przez powołane do tego organy, a żadna ze stron nie zaprzeczyła ich prawdziwości i autentyczności.

Sąd zważył, co następuje:

P. S. został obwiniony o popełnienie wykroczenia z art. 92 a k.w.

Obwiniony P. S. dopuścił się wykroczenia z art. 92 a kw, którego dyspozycja stanowi, że popełnia wykroczenie kto prowadząc pojazd, nie stosuje się do ograniczenia prędkości określonego ustawą lub znakiem drogowym. Obwiniony w dniu 24.07.2016 roku jadąc drogą nr (...) w miejscowości D. w terenie zabudowanym jechał z prędkością 105 km/h przekraczając dozwoloną prędkość o 55km/h. Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że wina obwinionego P. S., który dopuścił się przypisanego mu wykroczenia jest niekwestionowana. Sąd wymierzając obwinionemu karę uwzględnił stopień winy ale również pobudki i jego sposób działania w tym fakt, że jak podał obwiniony starał się jak najszybciej dojechać do domu, aby podać leki i zapewnić pomoc swojej chorej na nowotwór piersi żonie, która będąc w trakcie chemioterapii źle się poczuła a podczas jazdy miała duszności i mdłości. Oceniając zachowanie obwinionego Sąd uznał, zatem że w tych okolicznościach zasadnym jest zastosowanie dyspozycji art. 39 §1 k.w. i odstąpienie od wymiaru kary wobec P. S.. W ocenie Sądu sam fakt skierowania przeciwko P. S. wniosku o ukaranie i przeprowadzenie przedmiotowego postępowania jest wystarczające i spełni swoje cele w zakresie jej społecznego oddziaływania oraz cele wychowawcze i zapobiegawcze w stosunku do obwinionego uwzględniając jego sytuację osobistą. Aktualna sytuacja majątkowa przemawiała w ocenie Sądu w za obciążeniem obwinionego kosztami sądowymi w sprawie. Orzeczenie w tym przedmiocie znajduje uzasadnienie w treści art.118§1 k.p.s.w.